ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 17. decembra 2009 *

Vo veci C-586/08,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Taliansko) z 9. júla 2008 a doručený Súdnemu dvoru 29. decembra 2008, ktorý súvisí s konaním:

Angelo Rubino

proti

Ministero dell'Università e della Ricerca,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory C. Toader, sudcovia K. Schiemann (spravodajca) a P. Kūris,

* Jazyk konania: taliančina.

generálny advokát: N. Jääskinen,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— A. Rubino, v zastúpení: F. Brunello, avvocato,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci F. Quadri, avvocato dello Stato,

— grécka vláda, v zastúpení: E. Skandalou a S. Vodina, splnomocnené zástupkyne,

— slovenská vláda, v zastúpení: B Ricziová, splnomocnená zástupkyňa,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Støvlbæk a L. Prete, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 písm. c) ES a článku 47 ods. 1 ES, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, s. 22).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi A. Rubinom a Ministero dell'Università e della Ricerca (ministerstvo pre univerzity a výskum, ďalej len „ministerstvo") vo veci zamietnutia zo strany ministerstva žiadosti A. Rubina o zápis do zoznamu držiteľov vnútroštátnej vedeckej spôsobilosti (ďalej len „VVS") vedeného ministerstvom.

Právny rámec

Smernica 2005/36

3 Smernica 2005/36 usporiadava a racionalizuje ustanovenia skorších smerníc a nahrádza najmä smernicu Rady 89/48/EHS z 21. decembra 1988 o všeobecnom systéme uznávania diplomov vyššieho vzdelania udelených pri ukončení odborného vzdelávania a prípravy v dĺžke trvania aspoň troch rokov (Ú. v. ES L 19, 1989, s. 16; Mim. vyd. 05/001, s. 337) a smernicu Rady 92/51/EHS z 18. júna 1992 o druhom všeobecnom systéme uznávania odborného vzdelania a prípravy, ktorou sa dopĺňa smernica 89/48/EHS

(Ú. v. ES L 209, s. 25; Mim. vyd. 05/002, s. 47). Podľa odôvodnenia č. 14 smernice 2005/36 prepracovanie, ktoré táto smernica uskutočňuje, nemá vplyv na mechanizmus uznávania zavedený smernicami 89/48 a 92/51.

4 Z článku 2 ods. 1 smernice 2005/36 vyplýva, že táto smernica sa uplatňuje voči všetkým štátnym príslušníkom členského štátu, ktorí si želajú vykonávať „regulované povolanie“ v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom získali svoje odborné kvalifikácie.

5 Článok 3 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2005/36 obsahuje nasledujúce definície:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

a) ‚regulované povolanie‘: odborná činnosť alebo skupina odborných činností, ku ktorým prístup, ktorých výkon alebo jedna z foriem výkonu sú priamo alebo nepriamo, na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení podmienené držbou osobitných odborných kvalifikácií; najmä používanie profesijného titulu obmedzené legislatívnymi, regulačnými alebo správnymi opatreniami na osoby s danou odbornou kvalifikáciou stanovuje spôsob výkonu. …

b) ‚odborná kvalifikácia‘: kvalifikácia potvrdená dokladom o formálnej kvalifikácii, osvedčením o spôsobilosti podľa článku 11 ods. 2 písm. a) bod i) a/alebo odbornou praxou.“

6 Článok 11 smernice 2005/36 je nazvaný „Úrovne kvalifikácie“. Tento článok 11 písm. a) bod i) stanovuje:

„Na účely uplatňovania článku 13, odborné kvalifikácie sú zoskupené do nižšie uvedených úrovní:

a) osvedčenie o odbornej spôsobilosti, ktoré vydal príslušný orgán v hostiteľskom členskom štáte, určený na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení členského štátu, na základe:

i) … osobitnej skúšky bez predchádzajúcej odbornej prípravy…“.

7 Článok 13 smernice 2005/36 nazvaný „Podmienky uznávania“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Ak je prístup k regulovanému povolaniu alebo výkon regulovaného povolania v hostiteľskom členskom štáte podmienený držaním osobitnej odbornej kvalifikácie, príslušný orgán tohto členského štátu povolí prístup k tomuto povolaniu alebo výkon tohto povolania za tých istých podmienok, aké sa vzťahujú na jeho štátnych príslušníkov, a to žiadateľom, ktorí sú držiteľmi osvedčenia o odbornej spôsobilosti alebo dokladu o formálnej kvalifikácii, ktorý vyžaduje iný členský štát na získanie prístupu a výkon tohto povolania na svojom území.

Osvedčenia o odbornej spôsobilosti a doklady o formálnej kvalifikácii spĺňajú tieto podmienky:

…

b) potvrdzujú úroveň odbornej kvalifikácie na úrovni, ktorá je aspoň rovnocenná úrovni bezprostredne predchádzajúcej tej úrovni, ktorá sa požaduje v hostiteľskom členskom štáte, ako je uvedené v článku 11.“

Vnútroštátna právna úprava

8 Dňa 6. novembra 2007 bol prijatý legislatívny dekrét č. 206, ktorým sa vykonáva smernica 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií, ako aj smernica 2006/100/ES, ktorou sa z dôvodu pristúpenia Bulharska a Rumunska upravujú určité smernice v oblasti voľného pohybu osôb (decreto legislativo n.° 206 — Attuazione della direttiva 2005/36/CE relativa al riconoscimento delle qualifiche professionali, nonché della direttiva 2006/100/CE che adegua determinate direttive sulla libera circolazione delle persone a seguito dell'adesione di Bulgaria e Romania, riadna príloha GURI č. 261 z 9. novembra 2007, ďalej len „legislatívny dekrét č. 206/2007“).

9 Podľa výkladu tohto legislatívneho dekrétu vnútroštátnym súdom sa však uvedený dekrét nevzťahuje na povolanie vysokoškolského učiteľa.

10 Na začatie vykonávania tohto povolania nie je v Taliansku potrebný žiadny doklad o formálnej kvalifikácii a žiadna odborná prax.

11 Výberové konanie na miesta vysokoškolských učiteľov je v Taliansku upravené zákonom č. 230 o nových opatreniach týkajúcich sa vysokoškolských učiteľov a vedeckých pracovníkov a o poverení vlády reorganizáciou prijímania vysokoškolských učiteľov do zamestnania (Nuove disposizioni concernenti i professori e i ricercatori universitari e delega al Governo per il riordino del reclutamento dei professori universitari) zo 4. novembra 2005 (GURI č. 258 z 5. novembra 2005, ďalej len „zákon č. 230/2005"), ako aj legislatívnym dekrétom č. 164 o reforme právnej úpravy o prijímaní vysokoškolských učiteľov do zamestnania v súlade s článkom 1 ods. 5 zákona č. 230 zo 4. novembra 2005 (decreto legislativo n. 164 — Riordino della disciplina del reclutamento dei professori universitari, a norma dell'articolo 1, comma 5 della legge 4 novembre 2005, n° 230) zo 6. apríla 2006 (GURI č. 101 z 3. mája 2006, ďalej len „legislatívny dekrét č. 164/2006").

12 Článok 1 ods. 5 až 9 zákona č. 230/2005 stanovuje nasledujúce:

„5. Vláda je na účely uskutočnenia reformy právnej úpravy týkajúcej sa prijímania vysokoškolských učiteľov do zamestnania pri zaručení výberu prispôsobeného povahe funkcií, ktoré majú byť vykonávané, poverená v lehote šesť mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona a pri rešpektovaní autonómie univerzitných orgánov prijať jeden alebo viacero legislatívnych dekrétov, pričom je povinná dodržať nasledujúce hlavné zásady a kritériá:

a) minister pre vzdelávanie, univerzity a výskum pred 30. júnom každého roka vyhláškou oznámi začatie konaní na udelenie [VVS] podľa jednotlivých vedeckých odborov a disciplín, osobitne pre kategórie riadnych a hosťujúcich vysokoškolských učiteľov, pričom najmä určí:

(1) podmienky stanovujúce maximálny počet osôb, ktoré môžu získať [VVS] v každej kategórii a podľa jednotlivých vedeckých disciplín podľa potreby; tento počet je nahlasovaný univerzitami, zvýšený o maximálny koeficient 40 %, pričom jeho finančné krytie je zaručené a s výhradou, že [VVS] neznamená právo na začatie vykonávania pedagogickej činnosti na univerzite; vymedzené sú tiež konania a lehoty týkajúce sa oznámenia, vykonania a uzavretia skúšok spôsobilosti, ktoré prebiehajú na univerzitách, pričom je zaručené uverejnenie

aktov a rozhodnutí prijatých skúšobnými komisiami; pre každú vedeckú disciplínu treba, aby bolo držiteľom [VVS] ponúknuté aspoň jedno pracovné miesto na obdobie päť rokov pre každú kategóriu;

…

6. Uchádzači, ktorí boli uznaní za spôsobilých a neboli vyzvaní v nadväznosti na už zorganizované konania alebo ktorých spisové materiály boli schválené, si zachovávajú [VVS] po dobu piatich rokov od jej udelenia. Pri obsadzovaní pracovných miest riadnych vysokoškolských učiteľov a hosťujúcich vysokoškolských učiteľov jednotlivými univerzitami prostredníctvom vyzvania vyučujúcich uznaných spôsobilými… musia byť v každom prípade dodržané konania…

…

8. Univerzity obsadzujú pracovné miesta riadnych a hosťujúcich vysokoškolských učiteľov na základe konaní upravených ich internými poriadkami, ktoré zabezpečujú porovnávacie hodnotenie uchádzačov a uverejňovanie aktov, a sú vyhradené pre držiteľov [VVS] uvedenej v odseku 5 písm. a)…

9. Univerzity… môžu z celkového počtu pracovných miest riadnych a hosťujúcich vysokoškolských učiteľov obsadiť nanajvýš 10 % prostredníctvom priameho vymenovania špecializovaných zahraničných alebo talianskych vedeckých pracovníkov zamestnaných v zahraničí, ktorí v zahraničí získali doklad o spôsobilosti vyučovať na rovnakej úrovni…“

13 Článok 3 legislatívneho dekrétu č. 164/2006 nazvaný „Vnútroštátna vedecká spôsobilosť“ stanovuje:

„1. Doklad o [VVS] sa udeľuje po ukončení konaní začatých ministerskou vyhláškou podľa jednotlivých vedeckých odborov a osobitne pre kategórie riadnych a hosťujúcich vysokoškolských učiteľov.

2. Doklad o [VVS] sa udeľuje v rámci kvót stanovených vo výzve adresovanej uchádzačom, ktorí sú držiteľmi ‚piena maturità scientifica‘ v prípade kategórie riadnych vysokoškolských učiteľov a ‚maturità scientifica‘ v prípade kategórie hosťujúcich vysokoškolských učiteľov.

3. Vlastnenie dokladu o [VVS] predstavuje podmienku nevyhnutnú pre účasť v konaniach uvedených v článku 1 ods. 8 zákona a neznamená právo na začatie vykonávania funkcie vysokoškolského učiteľa.

4. Na účely účasti v konanich prijímania do zamestnania je platnosť dokladu [VVS] štyri roky od jeho udelenia.“

14 Článok 9 legislatívneho dekrétu č. 164/2006 nazvaný „Činnosť hodnotiacich komisii“ stanovuje:

„1. Komisie pôsobiace v rámci univerzít, na ktorých sa skladá skúška spôsobilosti, si volia svojho predsedu a stanovujú zásadné kritériá a porovnávacie hodnotiace postupy uchádzačov, pričom v čo najväčšej miere uplatňujú ukazovatele uznávané na vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni.

…

3. Pri hodnotení vedeckej činnosti, iných vedeckých titulov a všeobecného životopisu uchádzača, vrátane pedagogickej činnosti a prípadnej odbornej či organizačnej praxe, komisia zohľadňuje tieto kritériá:

a) pôvodnosť a inovatívnosť vedeckej činnosti zahŕňajúca publikovanie, patenty a inovačné projekty, ako aj metodológiu;

b) osobný prínos uchádzača individuálne stanovený v spoločných prácach, pokiaľ je možné [tento prínos] určiť;

c) riadenie a koordinácia výskumných skupín;

d) súlad činnosti uchádzača s disciplínami patriacimi do vedeckého odboru, pre ktorý bolo konanie vypísané, alebo tiež s medzidisciplinárnymi aspektmi, ktoré s nimi súvisia;

e) vedecký význam publikácií a ich rozšírenosť vo vedeckých kruhoch;

f) časová kontinuita vedeckej činnosti, pokiaľ ide tiež o vývoj poznatkov v konkrétnej oblasti;

g) význam a charakter pedagogických úväzkov potvrdených predmetnými inštitúciami;

h) význam a charakter činnosti uskutočňovanej v klinickej a terapeutickej oblasti a v akejkoľvek inej odbornej a pracovnej oblasti, v ktorej sa výslovne vyžadujú osobitné skúsenosti a schopnosti alebo tieto osobitné skúsenosti a schopnosti doplňujú všeobecný profil uchádzača.

4. Posúdenie komisie, čo sa týka vedeckej činnosti, titulov a celkových dosiahnutých úspechov uchádzača, je vyjadrené osobitným odkazom na kritériá uvedené v odsekoch 1 a 3.

5. Po vyhodnotení vedeckej činnosti a titulov v rámci skúšok spôsobilosti týkajúcich sa kategórie hosťujúcich vysokoškolských učiteľov skladajú uchádzači pedagogickú skúšku a obhajujú svoju vedeckú činnosť. Výzva na podávanie prihlášok môže stanoviť, že tieto skúšky sa budú skladať v cudzom jazyku, ktorý je predmetom porovnávacieho hodnotenia. V [rámci] skúšok týkajúcich sa kategórie riadnych vysokoškolských učiteľov uchádzači obhajujú svoju vedeckú činnosť a tí z nich, ktorí nemajú kvalifikáciu hosťujúceho vysokoškolského učiteľa, skladajú tiež pedagogickú skúšku, ktorá podlieha všeobecnému hodnoteniu.

…

9. Komisia na záver svojej činnosti po uskutočnení porovnávacieho hodnotenia prijme väčšinou hlasov svojich členov rozhodnutie, v ktorom uvedie uchádzačov, ktorým môže byť vydaný doklad o [VVS] v rámci kvót stanovených vo výzve na podávanie prihlášok."

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

15 Po ukončení univerzitnej činnosti začatej v roku 1991 získal A. Rubino, taliansky štátny príslušník, v roku 2005 habilitáciu „Habilitation" (facultas legendi) v odbore oceánografie, ako aj „Lehrbefugnis" (venia legendi) na fakulte geofyzikálnych vied v Hamburgu (Nemecko). Tieto tituly ho oprávňujú vyučovať na univerzite ako riadny vysokoškolský učiteľ („Ordinarius") v rámci nemeckého vysokoškolského systému.

16 V súčasnej dobe A. Rubino pracuje ako oceánograf a fyzik na Univerzite Ca' Foscari v Benátkach (Taliansko) a od roku 1999 je zapísaný v talianskom zozname univerzitných vedeckých pracovníkov.

17 Od 14. septembra 2007 sa A. Rubino niekoľkokrát domáhal, aby mu v Taliansku boli uznané jeho kvalifikácie získané v Nemecku na účely zápisu do zoznamu držiteľov VVS.

18 Ministerstvo však rozhodnutím z 23. januára 2008 tieto jednotlivé žiadosti zamietlo. Toto rozhodnutie spochybňuje rovnocennosť medzi „Lehrbefugnis" udelenou v Nemecku a VVS talianskeho univerzitného systému a uvádza, že legislatívny dekrét č. 206/2007 nie je v danom prípade uplatniteľný, keďže povolanie vysokoškolského učiteľa nie je v Taliansku regulovaným povolaním, vzhľadom na to, že sa týka zamestnancov prijímaných na základe výberového konania, kde pre účasť v tomto výberovom konaní nie je stanovená požiadavka určitého dokladu o vzdelaní.

19 A. Rubino podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionálny správny súd v Laziu), v ktorej uviedol, že toto rozhodnutie je v rozpore s právom Spoločenstva a najmä so smernicou 2005/36.

20 Tribunale amministrativo regionale del Lazio dospel k záveru, že môže pretrvávať určitá pochybnosť, pokiaľ ide o zlučiteľnosť talianskej právnej úpravy s právom Spoločenstva, a preto rozhodol konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Odporuje zásadám Spoločenstva o odstránení prekážok voľného pohybu osôb a služieb medzi členskými štátmi [Európskeho] spoločenstva a vzájomného uznávania diplomov, osvedčení a iných dokladov, vyplývajúcim z článku 3 ods. 1 písm. c) [ES] a článku 47 ods. 1 [ES], ako aj ustanoveniam smernice 2005/36…, taká vnútroštátna právna úprava, ako je… legislatívny dekrét č. 206/2007, ktorá na účely uznávania odborných kvalifikácií vylučuje vysokoškolských učiteľov z rámca regulovaných povolaní?“

O prejudiciálnej otázke

21 Podľa vnútroštátneho súdu nie je v Taliansku na začatie vykonávania alebo výkon povolania vysokoškolského učiteľa potrebný žiadny doklad o formálnej kvalifikácii a ani žiadna odborná prax.

22 Položenú otázku preto treba chápať tak, že jej podstatou je zistiť, či skutočnosť, že prístup k tomuto povolaniu je vyhradený uchádzačom, ktorí boli vybratí v takom výberovom konaní, aké vedie k VVS, má za následok, že uvedené povolanie predstavuje regulované povolanie v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36.

23 V tejto súvislosti treba uviesť, že vymedzenie pojmu regulovaného povolania v zmysle smernice 2005/36 spadá do pôsobnosti práva Spoločenstva (pozri analogicky, pokiaľ ide o smernicu 89/48, rozsudky z 8. júla 1999, Fernández de Bobadilla, C-234/97, Zb. s. I-4773, bod 14, a z 9. septembra 2003, Burbaud, C-285/01, Zb. s. I-8219, bod 43).

24 Z článku 3 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36 vyplýva, že regulovaným povolaním je odborná činnosť, ku ktorej prístup alebo ktorej výkon, je priamo či nepriamo na základe legislatívnych, regulačných alebo správnych opatrení podmienený držbou osobitných odborných kvalifikácií.

25 Podľa článku 3 ods. 1 písm. b) a článku 11 písm. a) bodu i) smernice 2005/36 predmetné odborné kvalifikácie môžu pozostávať najmä z kvalifikácií potvrdených dokladom o formálnej kvalifikácii alebo z osvedčenia o spôsobilosti vydaného na základe osobitnej skúšky bez predchádzajúcej odbornej prípravy.

26 A. Rubino tvrdí, že VVS predstavuje osvedčenie o spôsobilosti vydané na základe takej osobitnej skúšky bez predchádzajúcej odbornej prípravy v zmysle článku 11 písm. a) bodu i) smernice 2005/36. A. Rubino z toho vyvodzuje, že ide o odbornú kvalifikáciu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) tejto smernice a že v dôsledku toho je v Taliansku povolanie vysokoškolského učiteľa regulovaným povolaním v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) uvedenej smernice. Na základe toho A. Rubino dospel k záveru, že podľa článku 13 ods. 1 tejto smernice mu tieto kvalifikácie, ktoré získal v Nemecku, dávajú právo byť zapísaný do zoznamu držiteľov VVS.

27 Treba však uviesť, že z judikatúry vyplýva, že všeobecné systémy uznávania diplomov zavedené smernicami 89/48 a 92/51 sa netýkajú voľby výberových a prijímacích konaní stanovených pre obsadzovanie pracovných miest a že na tieto systémy sa nemožno odvolávať na účely vzniku nároku na skutočné prijatie do zamestnania. Uvedené systémy sa totiž obmedzujú na stanovenie povinnosti uznávať kvalifikácie získané v jednom členskom štáte, aby sa umožnilo osobe, ktorá je ich držiteľom, uchádzať sa

o pracovné miesto v inom členskom štáte na základe výberových a prijímacích konaní, ktoré v tomto členskom štáte upravujú prístup k regulovanému povolaniu (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o smernicu 89/48, rozsudok Burbaud, už citovaný, bod 91). Tieto zásady ostávajú nezmenené aj po usporiadaní a racionalizácii vyplývajúcej z prijatia smernice 2005/36.

28 Uchádzač sa teda nemôže odvolávať na smernicu 2005/36, aby sa čiastočne vyhol výberovému a prijímaciemu konaniu.

29 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru a z talianskej právnej úpravy uvedenej vnútroštátnym súdom pritom vyplýva, že získanie VVS predstavuje výberovú fázu v konaní o prijatie do zamestnania na miesto vysokoškolského učiteľa.

30 Toto konanie má totiž dve fázy, pričom získanie VVS predstavuje prvú fázu. Držitelia tohto dokladu o kvalifikácii budú zapísaní do zoznamu držiteľov VVS a v druhej fáze výberového konania sa potom môžu uchádzať o konkrétne pracovné miesto na univerzite a následne byť prijatí do zamestnania podľa kritérií, ktoré sa menia podľa jednotlivých univerzít.

31 Pokiaľ konkrétnejšie ide o výberové konanie vedúce k získaniu VVS, článok 1 ods. 5 písm. a) bod 1) zákona č. 230/2005, ako aj článok 3 ods. 2 a článok 9 ods. 9 legislatívneho dekrétu č. 164/2006 stanovujú, že maximálny počet osôb, ktorým môže byť tento doklad o kvalifikácii udelený, je určený vopred pre každý vedecký odbor podľa zistených potrieb univerzít. Okrem toho podľa článku 1 ods. 6 zákona č. 230/2005 a článku 3 ods. 4 legislatívneho dekrétu č. 164/2006 je platnosť VVS časovo obmedzená.

32 Treba uviesť, že skutočnosť byť vybraný vo výberovom konaní, ktorým sa má vybrať vopred stanovený počet osôb skôr na základe porovnávacieho hodnotenia uchádzačov než uplatnením absolútnych kritérií a v ktorom sa udeľuje doklad o kvalifikácii so striktne časovo obmedzenou platnosťou, nemožno považovať za odbornú kvalifikáciu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) smernice 2005/36.

33 V tejto súvislosti okolnosť uvedená A. Rubinom, že článok 1 ods. 9 zákona č. 230/2005 umožňuje univerzitám odchylne od štandardne uplatniteľných pravidiel obsadiť 10 % pracovných miest vysokoškolských učiteľov na základe priameho menovania špecializovaných zahraničných alebo talianskych vedeckých pracovníkov zamestnaných v zahraničí, ktorí v zahraničí získali doklad o kvalifikácii rovnocenný s VVS, nie je sama osebe relevantná pre odpoveď na položenú otázku so zreteľom na smernicu 2005/36. Napokon je nesporné, že v konaní vo veci samej sa A. Rubino na uvedené ustanovenie o výnimke neodvoláva, ale domáha sa zaradenia na zoznam držiteľov VVS bez toho, aby sa musel zúčastniť výberového konania stanoveného uplatniteľnou vnútroštátnou právnou úpravou.

34 Vzhľadom na odkaz na ustanovenia Zmluvy ES týkajúce sa základných slobôd v položenej otázke však treba pripomenúť, že články 39 ES a 43 ES štátnym príslušníkom členských štátov zaručujú prístup k závislým alebo samostatne zárobkovým činnostiam bez diskriminácie na základe štátnej príslušnosti. V dôsledku toho vnútroštátnym orgánom prislúcha najmä zaručiť, aby v rámci výberového konania, aké vedie k zápisu do zoznamu držiteľov VVS, boli kvalifikácie získané v iných členských štátoch rovnocenne uznávané a riadne zohľadňované (pozri analogicky rozsudok Burbaud, už citovaný, body 99 a 100).

35 So zreteľom na všetky tieto úvahy treba na položenú otázku odpovedať, že skutočnosť, že prístup k určitému povolaniu je vyhradený uchádzačom, ktorí boli vybratí v konaní určenom na vybratie vopred stanoveného počtu osôb skôr na základe porovnávacieho hodnotenia uchádzačov než uplatnením absolútnych kritérií a v ktorom sa udeľuje

doklad o kvalifikácii so striktne časovo obmedzenou platnosťou, nemá za následok, že uvedené povolanie je regulovaným povolaním v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36.

36 Články 39 ES a 43 ES však stanovujú, že kvalifikácie získané v iných členských štátoch majú byť rovnocenne uznávané a riadne zohľadňované v rámci takého konania o prijatie do zamestnania.

O trovách

37 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Skutočnosť, že prístup k určitému povolaniu je vyhradený uchádzačom, ktorí boli vybratí v konaní určenom na vybratie vopred stanoveného počtu osôb skôr na základe porovnávacieho hodnotenia uchádzačov než uplatnením absolútnych kritérií a v ktorom sa udeľuje doklad o kvalifikácii so striktne časovo obmedzenou

platnosťou, nemá za následok, že uvedené povolanie je regulovaným povolaním v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií.

Články 39 ES a 43 ES však stanovujú, že kvalifikácie získané v iných členských štátoch majú byť rovnocenne uznávané a riadne zohľadňované v rámci takého konania o prijatie do zamestnania.

Podpisy